

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR

MÜSLÜM GÜNEŞ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2021/33789
Karar Tarihi : 17/9/2024

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Selahaddin MENTEŞ
Muhterem İNCE
Yılmaz AKÇİL
Raportör : Yüksel GÜNARSLAN
Başvurucu : Müslüm GÜNEŞ
Vekili : Av. Ayşegül ÖZCAN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru; haksız tutuklama ve tutuklamanın makul süreyi aşması nedeniyle açılan tazminat davasında, davanın sonucuna etkili iddianın karşılanmaması nedeniyle gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 4/6/2021 tarihinde yapılmıştır. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

4. Başvuru formları ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ve Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla erişilen bilgi ve belgeler çerçevesinde olaylar özetle şöyledir:

5. Zonguldak Cumhuriyet Başsavcılığı (Başsavcılık) tarafından mağdur O.K.'nın şikâyeti üzerine başlatılan bir soruşturma kapsamında 8/6/2017 tarihinde gözaltına alınan başvuru, aynı tarihte birden fazla kişi ile birlikte silahla yağma suçundan tutuklanmıştır.

6. Mağdur O.K., Başsavcılıkta verdiği 25/7/2017 tarihli ifadesinde kollukta dile getirdiği şikâyetinden vazgeçtiğini beyan etmiştir.

7. Başsavcılık tarafından başvuru ve diğer şüphelilerin birden fazla kişi ile birlikte silahla yağma ve hakaret suçlarından cezalandırılmaları talebiyle haklarında düzenlenen iddianamenin kabulüyle açılan kamu davası, Zonguldak 1. Ağır Ceza Mahkemesinde görülmeye başlanmıştır.

8. Zonguldak 1. Ağır Ceza Mahkemesince 31/1/2018 tarihinde başvurucuya isnat edilen nitelikli yağma eylemini tehdit ve kasten yaralama olarak nitelerek suretiyle başvurunun tehdit suçundan beraatine, kasten yaralama ve hakaret suçlarından ise şikâyetten vazgeçilmesi nedeniyle kamu davasının düşürülmesine karar verilmiştir. Anılan hükümle birlikte başvurunun tahliyesine de karar verilmiştir. Aleybe istinaf kanun yoluna başvurulmayan hüküm 8/2/2018 tarihinde kesinleşmiştir.

9. Başvurucu, haksız olarak tutuklandığını ve aylarca özgürlüğünden mahrum bırakıldığını, hakkında yürütülen ceza yargılaması neticesinde isnat edilen suçtan beraat ettiğini belirterek 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 141. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (e) bendi uyarınca tazminat istemiyle Hazine aleyhine dava açmış; 20.000 TL maddi ve 50.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

10. Bartın Ağır Ceza Mahkemesi (Mahkeme) başvurunun tazminat talebini 5271 sayılı Kanun'un 144. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi uyarınca 12/11/2020 tarihinde reddetmiştir. Mahkemenin gerekçeli kararının ilgili kısmı şöyledir:

"Açılan davanın CMK'nın 141-144. maddeleri uyarınca koruma tedbirleri nedeniyle maddi ve manevi tazminat davası olduğu anlaşılmıştır.

...

Davacının sanık olarak yargılandığı dosya olan Zonguldak 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 2017/362 Esas, 2018/49 Karar sayılı dosyasında yağma suçu hakkındaki iddia ile ilgili mahkeme, eylemlerin yağma değil TCK 106/2-a-c kapsamında tehdit ve yaralama suçunu oluşturabileceği ve tehdit suçunun da dosya kapsamı itibarıyla delil yetersizliğinden sübuta varmadığı kanaatiyle sanık hakkında beraat kararı vermiş, yaralama suçu için ise mağdurun şikâyetten vazgeçmesi nedeniyle düşme kararı vermiş, yine hakaret suçu için de şikâyet yokluğu nedeniyle düşme kararı verilmiştir.

CMK'nın 144. Maddesinde: 'Kanuna uygun olarak yakalanan veya tutuklanan kişilerden aşağıda belirtilenler tazminat isteyemezler:

c) Genel veya özel af, şikâyetten vazgeçme, uzlaşma gibi nedenlerle hakkında kovuşturmayla yer olmadığına veya davanın düşmesine karar verilen veya kamu davası geçici olarak durdurulan veya kamu davası ertelenen veya düşürülenler' şeklinde düzenleme vardır.

Yine bu konuda emsal alınabilecek iki Yargıtay 12. Ceza Dairesi'nin kararından bahsetmek gerekir:

**2017/9368 E.-2018/1711 K.: Tazminat talebinin dayanağını oluşturan İstanbul Anadolu 7. Ağır Ceza Mahkemesinin 26/12/2013 tarih, 2011/227-2013/342 sayılı dosyasında davacının yağma suçundan tutuklandığı, yapılan yargılama sonucunda eyleminin yaralama suçu kapsamında kaldığının kabulü ile şikâyet yokluğundan düşme*

kararı verildiğinin anlaşılması karşısında, 5271 sayılı Kanun'un 144/1-c maddesi gereğince davacının tutuklandığı suçtan beraat etmemesi sebebiyle, davanın reddine karar verilmesi gerektiği gösterilmeyerek yazılı şekilde hüküm tesisi, Kanuna aykırı olup, davalı vekilinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Kanunun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince isteme aykırı olarak BOZULMASINA'...

*2017/5617 E.-2018/1019 K.: 'Davacıların tazminat taleplerinin reddine ilişkin hüküm, davacılar vekili tarafından temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü; Gerekçeli karar başlığında 'koruma tedbirleri nedeniyle tazminat' yerine 'tazminat' ibaresine yer verilmesi, mahallinde düzeltilmesi mümkün yazım yanlışlığı, olarak kabul edilmiştir. Tazminat davasının dayanağını oluşturan ceza dava dosyasının incelenmesinde; davacıların üzerlerine atılı ve tutuklanmalarına neden olan 'cinsel istismar' suçuna dair şikayet yokluğu nedeniyle düşme kararı, 'kişiyi hürriyetinden yoksun kalma' suçundan beraat kararı verilmiş ise de tutuklandıkları bir kısım suçlardan haklarında düşme kararı verilen davacıların tazminat haklarının doğmadığı belirlenerek davanın CMK'nın 144/1-c. maddesi gereğince reddine karar verilmesinde herhangi bir isabetsizlik bulunmadığının anlaşılması karşısında tebliğnamedeki bozma isteyen görüşe iştirak edilmemiştir. Davanın tamamen reddedilmesi karşısında, kendisini vekil ile temsil ettiren davalı hazine yararına vekalet ücretine hükmedilmesi gerektiğinin gösterilmemesi, temyiz edenin sıfatına göre bozma nedeni yapılmamıştır. Yapılan incelemeye, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre, mahkemece davacıların lehine tazminat isteme şartlarının oluşmadığı gerekçeleri gösterilerek davanın reddine karar verilmesinde usul ve kanuna aykırı yön bulunmadığından, davacılar vekilinin tüm temyiz itirazlarının reddiyle hükmün, isteme aykırı olarak, ONANMASINA' (...)

5271 sayılı Kanun'un 144/1-c maddesi ve yukarıda alıntı yapılan Yargıtay kararları dikkate alındığında tehdit suçundan dosyamız davacısı hakkında beraat kararı verilmiş ise de tutuklanmaya sebep olan eylemler bütününe altı diğer bir kısım suçlardan hakkında düşme kararı verilen davacının tazminat hakkının doğmadığı düşüncesi ile davanın reddine karar verilmiş, 'davanın ancak tamamen/tümden reddi halinde hazine yararına maktu vekalet ücretine hükmedilebilir' kuralı gereği de aleyhine vekalet ücreti kararı da verilerek aşağıdaki gibi hüküm kurulmuştur."

11. Başvurucu, bu karara karşı dava dilekçesi içeriğini tekrar etmek suretiyle istinaf kanun yoluna başvurmuştur.

12. Bölge Adliye Mahkemesi 29/4/2021 tarihinde istinaf başvurusunun esaslan reddine kesin olarak karar vermiştir. İlgili kararın ilgili kısmı şöyledir:

"Vicdani kanunun oluştuğu huanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre kararda usule ve esasa ilişkin herhangi bir hukuka aykırılığın bulunmadığı, delillerde ve işlemlerde herhangi bir eksiklik olmadığı, karar yerinde gösterilen deliller uyarınca oluşan kanaat ve takdirin dosya kapsamına uygun bulunduğu anlaşıldığından, davacı vekilinin ileri sürdüğü nedenler yerinde görülünce İSTİNAF BAŞVURUSUNUN ESASTAN REDDİNE, karar verildi."

13. Başvurucu, nihai hükmü 7/5/2021 tarihinde öğrendikten sonra 4/6/2021 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

14. 5271 sayılı Kanun'un "Tazminat istemi" kenar başlıklı 141. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Suç soruşturması veya kovuşturması sırasında;

a) Kamunlarda belirtilen koşullar dışında yakalanan, tutuklanan veya tutukluluğunun devamına karar verilen,

...

e) Kamuna uygun olarak yakalandıktan veya tutuklandıktan sonra haklarında kovuşturmaya yer olmadığına veya beraatlerine karar verilen,

...

Kişiler, maddî ve manevî her türlü zararlarını, Devletten isteyebilirler.

..."

15. 5271 sayılı Kanun'un "Tazminat isteyemeyecek kişiler" kenar başlıklı 144. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Kanuna uygun olarak yakalanan veya tutuklanan kişilerden aşağıda belirtilenler tazminat isteyemezler:

...

c) Genel veya özel af, şikâyetten vazgeçme, uzlaşma gibi nedenlerle hakkında kovuşturmaya yer olmadığına veya davanın düşmesine karar verilen veya kamu davası geçici olarak durdurulan veya kamu davası ertelenen veya düşürülenler.

..."

16. Yargıtay 12. Ceza Dairesinin 25/10/2022 tarihli ve E.2021/5190, K.2022/7407 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

"... 5271 sayılı CMK'nın 144/1-c maddesinde genel veya özel af, şikâyetten vazgeçme, uzlaşma gibi nedenlerle hakkında kovuşturmaya yer olmadığına veya davanın düşmesine karar verilen veya kamu davası geçici olarak durdurulan veya kamu davası ertelenen veya düşürülen kişilerin tazminat isteyemeyeceğinin belirtildiği, tazminat istemeyecek hallerin belirlenmesine ilişkin nedenlerin niteliği dikkate alındığında, bu hallerin, suçun işlenmesi sonrası değişen taraf iradelerine ya da devletin tasarruflarına dayalı olarak, sanığa ceza verilmemesini öngören kurumlar olduğu, belirtilen maddede, zamanaşımı nedeniyle davanın düşmesine karar verilmesi halinde, tazminat istenemeyeceğine dair açık bir düzenleme bulunmadığı gibi CMK'nın 144/1. maddesinde kamuna uygun olarak yakalanan veya tutuklanan kişilerden b-c-d-e bentlerinde belirtilenlerin tazminat isteyemeyeceklerinin hüküm altına alındığı, söz konusu maddenin yalnız kanuna uygun olarak yakalanan veya tutuklanan kişiler hakkında uygulanabileceği, CMK'nın 141/1-j maddesinde düzenlenen el

koyma nedeniyle tazminat isteyebilecek kişileri kapsamadığı da değerlendirildiğinde CMK'nın 141/1-j maddesindeki tazminat isteme koşullarının oluşup oluşmadığı araştırılarak sonucuna göre karar verilmesi gerektiği gözetilmeden, yazılı gerekçeyle davanın reddine dair yazılı şekilde hüküm testi, Kanuna aykırıdır[ur]...”

V. İNCELEME VE GEREKÇE

17. Anayasa Mahkemesinin 17/9/2024 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

18. Başvurucu; haksız olarak tutuklanması sonrasında yargılamanın makul sürede neticelenmemesi nedeniyle uzun süre özgürlüğünden mahrum kaldığını, açılan kamu davası neticesinde hakkında beraat kararı verildiğini, haksız tutuklama nedeniyle uğradığı maddi ve manevi zararların tazmini nedeniyle açtığı davanın reddedildiğini belirterek adil yargılanma hakkı ile kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

19. Bakanlık görüşünde, başvurunun kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkının ihlal edildiği iddiası yönünden yapılacak incelemede Anayasa'nın 19. maddesi ile ilgili mevzuat hükümleri ve Anayasa Mahkemesi içtihatları ile somut olayın kendine özgü koşulları gözönüne alınarak değerlendirme yapılması gerektiği ifade edilmiştir.

20. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanında başvuru formundaki iddialarını tekrarlamıştır.

B. Değerlendirme

21. Anayasa'nın “*Hak arama hürriyeti*” kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

“Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.”

22. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvuru formu bir bütün olarak incelendiğinde başvurunun temel iddiasının haksız olarak tutuklanmasına ve uzun süre tutuklu yargılanmasına rağmen maddi ve manevi zararlarının tazmini talebiyle açtığı davanın reddine ilişkin olduğu görülmüştür. Bu kapsamda başvurunun iddialarının adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli hakkı yönünden incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

23. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

24. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı maddi adaleti değil şekli adaleti temin etmeye yönelik güvenceler içermektedir. Bu bakımdan adil yargılanma hakkı davanın taraflardan biri lehine sonuçlanmasını garanti etmemektedir. Adil yargılanma hakkı temel olarak yargılama sürecinin ve usulünün hakkaniyete uygun şekilde yürütülmesini teminat altına almaktadır (*M.B. [GK]*, B. No: 2018/37392, 23/7/2020, § 80).

25. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin yargı organlarına davacı ve davalı olarak başvurabilme ve bunun doğal sonucu olarak da iddia, savunma ve adil yargılanma hakkı güvence altına alınmıştır. Anılan maddeyle güvence altına alınan hak arama özgürlüğü -kendisi bir temel hak niteliği taşımasının ötesinde- diğer temel hak ve özgürlüklerden gereken şekilde yararlanılmayı ve bunların korunmasını sağlayan en etkili güvencelerden biridir. Bu bağlamda Anayasa'nın bütün mahkemelerin her türlü kararlarının gerekçeli olarak yazılmasını ifade eden 141. maddesinin de hak arama hürriyetinin kapsamının belirlenmesinde gözetilmesi gerektiği açıktır (*Vedat Benli*, B. No: 2013/307, 16/5/2013, § 30).

26. Anılan kurallar uyarınca ilke olarak mahkeme kararlarının gerekçeli olması adil yargılanma hakkının bir gereğidir. Derece mahkemeleri dava konusu maddi olay ve olguların kanıtlanmasını, delillerin değerlendirilmesini, hukuk kurallarının yorumlanması ve uygulanmasını, uyumsuzlukla ilgili varlığı sonucu, sonuca varmada kullandığı takdir yetkisinin sebeplerini yeterli bir şekilde gerekçelendirmek zorundadır. Bu gerekçelerin oluşturulmasında açık bir keyfilik görüntüsünün olmaması ve yeterli bir biçimde gerekçe gösterilmesi hâlinde adil yargılanma hakkının ihlalinde söz edilemez (bazı farklılıklarla birlikte bkz. *İbrahim Ataş*, B. No: 2013/1235, 13/6/2013, § 23).

27. Kararların gerekçeli olması, davanın taraflarının mahkeme kararının dayanağını öğrenerek mahkemelere ve genel olarak yargıya güven duymalarını sağladığı gibi tarafların kanun yoluna etkili başvuru yapmalarını mümkün hâle getiren en önemli faktörlerdendir. Gerekçesi bilinmeyen bir karara karşı gidilecek kanun yolunun etkin kullanılması mümkün olmayacağı gibi bahsedilen kanun yolunda yapılacak incelemenin de etkin olması beklenemez (*Vesim Parlak*, B. No: 2012/1034, 20/3/2014, § 34).

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

28. Somut olayda Mahkeme, başvuruçunun tutuklanmasına neden olan eylemler bütününe dâhil olan kasten yaralama suçu yönünden ceza yargılaması sonucunda düşme kararı verildiğini tespit etmiş ve 5271 sayılı Kanun'un 144. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi ile konuya ilişkin Yargıtay içtihadı gereğince hakkında düşme kararı verilen başvuruçunun tazminat hakkının doğmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar vermiştir.

29. Şüpheli veya sanığın tutuklanmasına neden olan eyleme ilişkin hukuki nitelendirmenin yargılama sürecinde değişmesi, bu kapsamda somut olayda olduğu gibi tek bir suç olarak nitelendirilen eylemlerin birden fazla suça vücut verdiğinin kabulü mümkündür. Yargıtay içtihadına göre bu gibi durumlarda değişen hukuki nitelendirme neticesinde ortaya çıktığı kabul edilen suç veya suçlardan bazıları yönünden düşme kararı

verilmesi durumunda şüpheli/sanığın hukuka uygun yakalama veya tutuklamaya ilişkin olarak tazminat isteme hakkı bulunmamaktadır (bkz. § 10).

30. Bununla beraber 5271 sayılı Kanun'un koruma tedbirleri nedeniyle tazminat açamayacak kişileri düzenleyen 144. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi *kanuna uygun olarak* yakalanan ve tutuklananlar açısından geçerlidir (benzer değerlendirmeler için bkz. *Eyyüp Güneş* [GK], B. No: 2017/28308, 21/10/2021, § 91; *A.A.*, B. No: 2022/30644, 5/6/2024, § 13). Yukarıda yer verilen Yargıtay kararına göre bu madde yalnız kanuna uygun olarak yakalanan veya tutuklanan kişiler hakkında uygulanabilir (bkz. § 16). Dolayısıyla kanuna aykırı olarak yakalandığını veya tutuklandığını iddia eden kişiler açısından ceza soruşturması veya kovuşturması neticesinde kovuşturmaya yer olmadığı, beraat veya düşme kararı verilmiş olması tazminat talep etme hakkı yönünden belirleyici değildir.

31. Bu açıklamalar ışığında tutuklama tedbirine ilişkin tazminat davasında 5271 sayılı Kanun'un 144. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendinin uygulanabilmesi ancak davacının tutuklamanın hukuka aykırı olduğuna ilişkin bir iddiasının bulunmaması veya bu yöndeki iddia üzerine yapılan değerlendirme neticesinde tutuklamanın kanuna uygun olduğunun tespit edilmiş olması hâlinde mümkündür.

32. Dava dilekçesinde başvuru, haksız olarak tutuklandığını ve uzun süre haksız şekilde özgürlüğünden mahrum bırakıldığını ileri sürmüştür. Dolayısıyla başvurusunun bu iddiasının davanın sonucuna etkili olabilecek esaslı bir iddia olduğu anlaşılmaktadır. Ancak Mahkeme, tutukluluğun hukuka aykırılığına ilişkin iddia yönünden herhangi bir değerlendirme yapmadan tutuklama kararına esas alınan eylemlerden biri yönünden düşme kararı verilmiş olması nedeniyle davanın reddine karar vermiştir. Dolayısıyla davanın reddine ilişkin gerekçeli kararda, davanın sonucuna etkili olabilecek esaslı iddialar hakkında ayrı ve açık bir yanıt verilmediği görülmüştür.

33. Kural olarak ilk derece mahkemesi kararında esasa ilişkin hususlarda yeterli gerekçe bulunması hâlinde kanun yolu merciince bu karara atf yapılarak değerlendirme yapılması makul görülebilir. İlk derece mahkemesi kararında gerekçe bulunmadığı hâllerde ise başvuru sahiplerinin ileri sürdüğü esaslı itirazların istinaf merci tarafından gerekçeli bir şekilde karşılanması beklenir. Somut olayda başvurusunun temel iddialarının Mahkemece kararda tartışılmamasına ve gerekçe oluşturulmamasına rağmen başvurusunun ileri sürdüğü esaslı iddiaların Bölge Adliye Mahkemesi tarafından karşılanmadığı anlaşılmıştır.

34. Sonuç olarak *kanuna uygun olarak* yakalanan veya tutuklanan kişilerin belli koşullarda tazminat isteyemeyeceklerine ilişkin bir düzenlemeye istinaden davanın reddine karar verilirken haksız olarak tutuklandığını ileri süren başvurusunun tutukluluğunun kanuna uygun olup olmadığına dair bir değerlendirmenin Mahkeme ve Bölge Adliye Mahkemesi gerekçelerinde yer almadığı görülmektedir. Derece mahkemeleri, başvurusunun tutukluluğunun kanuna uygun olduğu yönündeki kanaate ne şekilde ulaşıldığını ortaya koymamıştır. Diğer bir ifadeyle başvurusunun haksız olarak tutuklandığına ilişkin iddiaları yeterli bir şekilde açıklığa kavuşturulmamıştır. Bu nedenle yargılama süreci bir bütün olarak değerlendirildiğinde başvurusunun gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

35. Açıklanan gerekçelerle başvurunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

36. Öte yandan yukarıda ulaşılan sonuca bağlı olarak başvurunun kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkı ile adil yargılanma hakkı kapsamındaki diğer güvencelerin ihlal edildiği iddialarının incelenmesi gerekli görülmemiştir.

VI. GİDERİM

37. Başvurucu, ihlalin tespiti ile maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

38. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

39. Başvurucu maddi zarara ilişkin olarak bilgi/belge sunmadığından maddi tazminat talebinin; ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasının yeterli giderim sağlayacağı anlaşıldığından da manevi tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

VII. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Bartın Ağır Ceza Mahkemesine (E.2019/361, K.2020/279) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucunun tazminat taleplerinin REDDİNE,

E. 487,60 TL harç ve 18.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 19.287,60 TL yargılama giderinin başvurucaya ÖDENMESİNE,

F. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvuruçunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 17/9/2024 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.